Hz. Lût Ve Kavmi
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 13 2021 10:26:07

Hz. Lût Ve Kavmi   بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ   قَالُوا اِنَّا اُرْسِلْنَا اِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ “Şöyle dediler: Şüphesiz biz suçlu bir millete gönderildik." (Hicr, 15/58) Hz. Lût Kur’an-ı Kerim’de adı geçen peygamberlerdendir. Hz. İbrahim’in kardeşi Hârân’ın oğludur. Filistin yakınlarında bulunan Lût gölü civarındaki Sedum (Sodom) halkına peygamber olarak gönderilmiştir. Buradaki halka Hz. İbrahim’in dinini tebliğ etmekle görevlendirilmiştir. Hz. Lût’un peygamber olarak gönderildiği Sedum halkı ahlaken çirkin ve kötü suçu işliyorlardı. Bunlar, cinsî sapıklık içerisindeydiler. Eşleri kadınları bırakıp erkeklerle düşüp kalkıyorlardı ki bu gün buna livata-homoseksüellik denmektedir. Hz. Lût, halkını bu çirkin davranışlarda bulunmamaları konusunda uyarmış, onlara daha önce hiçbir topluluk tarafından yapılmayan, kadınları bırakıp da erkeklerle ilişki kurma davranışını terk etmelerini, bunun bir aşırılık وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ “Lût’u da Peygamber olarak gönderdik. Hani o kavmine şöyle demişti: “Sizden önce âlemlerden hiçbir kimsenin yapmadığı çirkin işi mi yapıyorsunuz?” (Arâf, 7/80) اِنَّكُمْ لَتَأْ تُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ “Hakikaten siz kadınları bırakıp, şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Hayır, siz

haddi aşan bir toplumsunuz.” (Arâf, 7/81) Ve cahillik
اَئِنَّكُمْ
لَتَأْتُونَ
الرِّجَالَ
شَهْوَةً
مِنْ دُونِ
النِّسَاءِ
بَلْ
اَنْتُمْ
قَوْمٌ
تَجْهَلُونَ
“Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi varıyorsunuz? Doğrusu siz ne yaptığını bilmez bir toplumsunuz.” (Neml, 27/55) olduğunu söylemiş; Yine büyük bir azgınlık göstergesi olan yol kesme eylemlerine de son vermelerini istemiştir.
اَئِنَّكُمْ
لَتَأْتُونَ
الرِّجَالَ
وَتَقْطَعُو&#16
06;َ السَّبِيلَ
وَتَأْتُونَ
فِى
نَادِيكُمُ
الْمُنْكَرَ
فَمَا كاَنَ
جَوَابَ
قَوْمِهِ
اِلاَّ اَنْ
قَالُوا
ائْتِنَا
بِعَذَابِ
اللهِ اِنْ
كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِي&#16
06;َ   “Siz hâlâ erkeklere yanaşacak, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlik yapacak mısınız?” Kavminin cevabı, “Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi Allah’ın azabını getir bize” demeden ibaret oldu.” (Ankebût, 29/29). Hz. Lût eşi dâhil hiç kimseye söz geçirememiş, kavmi tarafından yalanlanmıştır. Hatta halkı Hz. Lût’u, onları eleştirme ve ikazlarından vazgeçmediği takdirde sürgün etmekle tehdit etmişler
قَالُوا
لَئِنْ لَمْ
تَنْتَهِ
يَالُوطُ
لَتَكُونَنّ&#16
14; مِنَ
الْمُخْرَجِ&#16
10;نَ “Dediler ki: “Ey Lût! (İşimize karışmaktan) vazgeçmezsen mutlaka (şehirden) çıkarılanlardan olacaksın!” (Şu’ara,

26/167); Onun davetiyle alay ederek, peygamberlerini yalanlayan tüm toplulukların söylediği gibi, şayet söyledikleri gerçekse kendilerine azap getirmesini istemişlerdir.
اَئِنَّكُمْ
لَتَأْتُونَ
الرِّجَالَ
وَتَقْطَعُو&#16
06;َ السَّبِيلَ
وَتَأْتُونَ
فِى
نَادِيكُمُ
الْمُنْكَرَ
فَمَا كاَنَ
جَوَابَ
قَوْمِهِ
اِلاَّ اَنْ
قَالُوا
ائْتِنَا
بِعَذَابِ
اللهِ اِنْ
كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِي&#16
06;َ   “Siz hâlâ erkeklere yanaşacak, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlik yapacak mısınız?” Kavminin cevabı, “Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi Allah’ın azabını getir bize” demeden ibaret oldu.” (Ankebût, 29/29). Bunun üzerine Hz. Lût,
رَبِّ
نَجِّنِى
وَاَهْلِى
مِمَّا
يَعْمَلُونَ
 “Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar” (Şu’ara, 26/169) diyerek yüce Yaratanımızdan yardım istemiştir
قَالَ رَبِّ
انْصُرْنِى
عَلَى
الْقَوْمِ
الْمُفْسِدِ&#16
10;نَ “ (Lût) “Ey Rabbim! Şu bozguncu kavme karşı bana yardım et” dedi.” (Ankebût, 29/30). Hz. Lût ve kavmi arasında yaşanan bu olayların ardından yüce Rabbimiz Hz. Lût’un kavmini cezalandırmak üzere elçi melekler göndermiştir. Melekler önce çocuk müjdesi vermek için Hz. Lût’un amcası Hz. İbrahim’e uğramışlar, daha sonra Lût kavmine gitmişlerdir. Hz. İbrahim ile elçi melekler arasındaki konuşma başta okuduğumuz ayet ve devamında yüce Kitabımızda şu şekilde dile getirilmektedir: Bunun üzerine Allahu Teala, Hz. Lût’un öğütlerine ve davetine uymayan kavmini yok etmek üzere “elçiler” (melekler) görevlendirdi. Melekler, önce Hz. İbrahim’e uğradılar ve orada Hz.

Lût’un kavmini cezalandırmak üzere geldiklerini söylediler. Hz. İbrahim’in Hz. Lût’un da o kavmin içinde bulunduğunu söylemesi ve endişe duyması üzerine melekler, karısı hariç Hz. Lût ve ailesinin bu cezalandırmadan etkilenmeyeceğini söylediler.
وَلَمَّا
جَآءَ تْ
رُسُلُنَآ
اِبْرَهِيمَ
بِالْبُشْرَ&#16
09; قَالُوا
اِنَّا
مُهْلِكُو
اَهْلِ
هَذِهِ
الْقَرْيَةِ
اِنَّ
اَهْلَهَا
كَانُوا
ظَالِمِينَ
“Elçilerimiz (melekler) İbrahim’e müjdeyi getirdiklerinde, “Biz, bu memleket halkını helâk edeceğiz, çünkü oranın ahalisi zalim kimselerdir” dediler.” (Ankebût, 29/31)
قَالَ اِنَّ
فِيهَا
لُوطًا
قَالُوا
نَحْنُ
اَعْلَمُ
بِمَنْ
فِيهَا
لَنُنَجِّيَ&#16
06;َّهُ
وَاَهْلَهُ
اِلاَّ
امْرَاَتَهُ
كَانَتْ مِنَ
الْغَابِرِي&#16
06;َ “ İbrahim, “Ama orada Lût var” dedi. Onlar, “Orada kimin bulunduğunu biz daha iyi biliriz. Biz, onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Ancak karısı başka. O, geri kalıp helâk edilenlerden olacaktır.” (Ankebût, 29/31-32) Melekler Hz. İbrahim’in yanından ayrılıp Hz. Lût’un bulunduğu kasabaya gidince Hz. Lût onların kim olduğunu bilemedi ve kavminin bu misafirleri taciz etmesinden endişe ettiği için gerginlik ve sıkıntı yaşamaya başladı
وَلَمَّا
جَاءَ تْ
رُسُلُنَا
لُوطًا سِىءَ
بِهِمْ

وَضَاقَ
بِهِمْ
ذَرْعًا
وَقَالَ
هَذَا يَوْمٌ
عَصِيبٌ “Elçilerimiz Lût’a gelince onların yüzünden üzüldü, göğsü daraldı ve “Bu çok zor bir gün” dedi. (Hûd, 11/77). Daha sonra endişe ettiği durum başına geldi ve misafirlerin geldiğini duyan azgın halk gelerek وَجَاءَ
اَهْلُ
الْمَدِينَةِ
يَسْتَبْشِرُونَ   “Şehir halkı sevinerek geldiler.” (Hicr, 15/67) Hz. Lût’un misafirlerine cinsel tacizde bulunmaya başladılar.
وَلَقَدْ
رَاوَدُوهُ
عَنْ
ضَيْفِهِ
فَطَمَسْنَآ
اَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِى
وَنُذُرِ “Andolsun, onlar onun (meleklerden olan) misafirlerinden nefislerindeki kötü arzuları tatmin etmek istediler. Biz de onların gözlerini silme kör ettik. “Haydi azabımı ve uyarılarımı tadın!” dedik.” (Kamer, 54/37). Bunun üzerine Hz. Lût onlara, kendisini misafirlerinin yanında mahcup etmemelerini, Allah’tan korkmalarını söylemiş
قَالَ اِنَّ
هَؤُلاَءِ
ضَيْفِى
فَلاَ
تَفْضَحُونِ
“Lût, dedi ki: “Şüphesiz bunlar benim misafirlerimdir. Sakın beni rezil etmeyin.” (Hicr, 15/68);
وَاتَّقُوا
اللهَ وَلاَ
تُخْزُونِ
“Allah’a karşı gelmekten sakının, beni utandırmayın” dedi. (Hicr, 15/69); Şayet isterlerse kendi kızlarını onlara nikâhlamayı önermiştir.
قَالَ
يَاقَوْمِ
هَؤُلاَءِ
بَنَاتِى
هُنَّ
اَطْهَرُ
لَكُمْ

فَاتَّقُوا
اللهَ وَلاَ
تُخْزُونِى
فِى ضَيْفِى
اَلَيْسَ
مِنْكُمْ
رَجُلٌ
رَشِيدٌ “…. Lût, dedi ki: “Ey Kavmim! İşte kızlarım. Onlar(la nikâhlanmanız) sizin için daha temizdir. Allah’a karşı gelmekten sakının ve konuklarıma karşı beni rezil etmeyin. İçinizde hiç aklı başında bir adam yok mu?” (Hûd,11/78). Gözü dönmüş halk, Hz. Lût’un bu teklifini geri çevirmiş, azgınlıklarına devam etmişlerdir. Hz. Lût’un, sığınacak bir yer arayacak kadar darda kalması
قَالَ لَوْ
اَنَّ لِى
بِكُمْ
قُوَّةً اَوْ
اَوِى اِلَى
رُكْنٍ
شَدِيدٍ “(Lût da:) “Keşke size karşı (koyacak) bir gücüm olsaydı, ya da sağlam bir desteğe dayanabilseydim” dedi.” (Hûd, 11/80) üzerine melekler kendilerinin Allah’ın elçisi olduğunu belirtip bu azgın topluluğun hiçbir zarar veremeyeceğini söylemişler ve onu sakinleştirmeye çalışmışlardır.
قَالُوا
يَالُوطُ
اِنَّا
رُسُلُ
رَبِّكَ لَنْ
يَصِلُوا
اِلَيْكَ “Konukları şöyle dedi: “Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla ulaşamayacaklar. (Hûd, 11/81). Bütün bu yaşananların ardından artık Allah’ın azabının vakti gelmişti. Elçiler Hz. Lût’a, eşi hariç aile bireylerini alarak geceleyin bulunduğu şehirden ayrılmalarını istediler. Zira inanmadığı için Hz. Lût’un eşi de Allah’ın azabına uğrayanlardan olacaktı.
فَاَسْرِ
بِاَهْلِكَ
بِقِطْعٍ
مِنَ
اللَّيْلِ
وَلاَ
يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ
اَحَدٌ
اِلاَّ
امْرَاَتَكَ
اِنَّهُ

مُصِيبُهَا
مَا
اَصَابَهُمْ
اِنَّ
مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
اَلَيْسَ
الصُّبْحُ
بِقَرِيبٍ “Geceleyin bir vakitte aileni al götür. İçinizden kimse ardına bakmasın. Ancak karın müstesna. (Onu bırak.) Çünkü onların (kavminin) başına gelecek olan azap, onun başına da gelecektir. Onların azabla buluşma zamanı sabahtır. Sabah yakın değil midir?!” (Hûd, 11/81). Daha sonra yüce Rabbimizin emri gerçekleşti ve yığın yığın yağan sert taşlarla Hz. Lût’un kavmi helak edildi.
فَلَمَّا
جَاءَ
اَمْرُنَا
جَعَلْنَا
عَالِيَهَا
سَافِلَهَا
وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
حِجَارَةً
مِنْ
سِجِّيلٍ
مَنْضُودٍ
“Böylece azap emrimiz gelince, o ülkenin altını üstüne getirdik ve tepelerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık” (Hûd, 11/82).
مُسَوَّمَةً
عِنْدَ
رَبِّكَ
وَمَا هِىَ
مِنَ
الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ
“O taşlar, Rabbin katında işaretlenerek yağdırılmıştır. o taşlar yaratılış gayesi dışına çıkan hiçbir kimseden uzak değildir, bu yaşantıda olanların hepsine gönderilebilir..” (Hûd, 11/83). Yüce Kitabımız, bu cezalandırmada gerçekleri görebilen insanlar için ibretler olduğunu belirtmekte, helak edilen o şehrin kalıntılarının hâlâ durmakta olduğunu haber vermektedir.
فَاَخَذَتْهُمُ
الصَّيْحَةُ
مُشْرِقِينَ
“Derken güneşin doğuşu sırasında, o korkunç uğultulu ses onları yakalayıverdi.” (Hicr, 15/73).
فَجَعَلْنَا
عَالِيَهَا

سَافِلَهَا
وَاَمْطَرْن&#16
14;ا عَلَيْهِمْ
حِجَارَةً
مِنْ
سِجِّيلٍ “Hemen onların altını üstüne getirdik. Üzerlerine de balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.” (Hicr, 15/74). اِنَّ فِى
ذَلِكَ
لاَياَتٍ
لِلْمُتَوَس&#16
17;ِمِينَ   “Şüphesiz bunda düşünüp göörebilen kimseler için ibretler vardır.” (Hicr, 15/75).
وَاِنَّهَا
لَبِسَبِيلٍ
مُقِيمٍ “O şehrin kalıntıları hâlâ mevcut olan bir yol üstünde duruyor.” (Hicr, 15/76).
اِنَّ فِى
ذَلِكَ
لاَيَةً
لِلْمُؤْمِن&#16
16;ينَ “Şüphesiz bunda inananlar için bir ibret vardır.” (Hicr, 15/77). Hz. Lût’un bu kıssasından almamız gereken önemli dersler vardır. Öncelikle yaşantımızda Sünnetullah diye ifade eden yüce Allah’ın koyduğu prensiplere uygun hareket etmemiz gerekir. Zira aynı cinsten insanların cinsel birliktelik yaşaması Allah’ın koyduğu temel kurallara aykırı olup insan haysiyet ve şerefiyle bağdaşmayan bir durumdur. Bu durum tarihte bir toplumun toplu olarak cezalandırılmasına vesile oluyorsa bunun ne derece büyük bir günah olduğunu bilmemiz gerekir. Yapanları da toplum olarak düzeltmek için elimizden geldiğince çaba sarf etmemiz gerekir. Öte yandan insan her ne kadar mahlûkatın en şereflisi olarak yaratılmışsa da sınır tanımazlığın onu nerelere götüreceği bu kıssada açıkça ortaya çıkmaktadır. Hz. Lût kıssasında olduğu gibi tarihte toplu olarak helak edildiği bize yüce Kitabımızda haber verilen diğer toplumların da suçları farklı olsa bile ortak noktalarının sınır tanımazlık olduğunu söyleyebiliriz. Bu yüzden davranışlarımızda aşırıya gitmemeli, haram helal sınırının dışına çıkmamalıyız.   Dr.Burhan ERKUŞ

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler